

- 2) Pokud právo na náhradu škody ve smyslu článku 7 nařízení č. 261/2004 při zpoždění není slučitelné s článkem 29 Montrealské úmluvy, platí ve vztahu k projednávané věci nebo obecně nějaká omezení, pokud jde o okamžik nabytí účinnosti rozhodnutí Soudního dvora?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).
- (²) Rozhodnutí Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001 o uzavření Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva) Evropským společenstvím (Úř. věst. L 194, s. 38; Zvl. vyd. 07/05, s. 491).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. června 2011 Longevity Health Products, Inc. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 15. dubna 2011 ve věci T-96/11, Longevity Health Products, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Longevity Health Products, Inc. (zástupce: J. Korab, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— připustit odvolání proti námitce podané společností Longevity Health Products, Inc.;

— zrušit rozhodnutí Tribunálu ze dne 15. dubna 2011, T-96/11;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že napadené usnesení má být zrušeno z následujících důvodů:

Odůvodnění Tribunálu je stiženo vadou;

Tribunál nevzal v úvahu argumenty uvedené majitelem ochranné známky.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 27. června 2011 — Rainer Reimann v. Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Věc C-317/11)

(2011/C 269/53)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rainer Reimann

Žalovaný: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 31 Listiny základních práv a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (¹) takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 13 odst. 2 BUrlG (Bundesurlaubsgesetz — spolkový zákon o dovolené), podle něhož může být kolektivní smlouvou v určitých odvětvích snížena délka minimální dovolené za kalendářní rok v délce čtyř týdnů?
- 2) Brání článek 31 Listiny základních práv a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby takovému vnitrostátnímu ustanovení kolektivní smlouvy, jako je ustanovení v Bundesrahmentarifvertrag Bau (spolková rámcová kolektivní smlouva pro stavební průmysl), podle něhož nevzniká nárok na dovolenou v takových letech, ve kterých není z důvodu nemoci dosaženo určité výše hrubé mzdy?

- 3) V případě kladné odpovědi na otázky 1 a 2:

Je takové ustanovení, jako je ustanovení § 13 odst. 2 BUrlG, potom nepoužitelné?

- 4) V případě kladné odpovědi na otázky 1 až 3:

Existuje s ohledem na účinnost ustanovení § 13 odst. 2 BUrlG a ustanoveními Bundesrahmentarifvertrag Bau ochrana legitimního očekávání, je-li dotčeno období před 1. prosincem 2009, tj. vstupem Lisabonské smlouvy a Listiny základních práv v platnost? Je třeba poskytnout smluvním stranám Bundesrahmentarifvertrag Bau lhůtu, během níž mohou samy dohodnout jiné pravidlo?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).